

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Liber Officialis Seu Agendorum Pastoralium S. Trevirensis Ecclesiae

Johann Hugo <Trier, Erzbischof>

Mogvntiae, 1688

Instructio pro confirmandis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-75322](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-75322)

Si contigerit, Mulierem certo tempore à purificatione, adversâ valetudine, impediri; differatur purificatio, donec, utcunq̄ue restituta, in Ecclesiam ingredi possit; etiamsi mortis immineat periculum: quia purificatio extra facienda non est; neque substituenda alia Mulier purificanda in locum defunctæ puerperæ. Si quæ verò peperit prolem illegitimam, ea non introducatur per Sacerdotem, sed sola ingrediatur.

Gavant.
in Encbr.
Episcop.
V. Bapf.
n. 28.

DE SACRAMENTO CONFIRMATIONIS.

In quo à Parochis populus instruendus?

Quoniam ij, qui per Baptismum Christiani facti, sunt adhuc imbecilli, & in spiritali certamine viriliter pugnare nequeunt; Chrismatis tamen Sacramento, quo Spiritus S. in corda fidelium se infundit, in gratiâ corroborantur, & tanquam fortes Christi milites adversus omnes carnis, mundi, & Diaboli impetus armantur; ob eam causam Sacramentum hoc Confirmatio appellatur. Et licet ritus, quo administrari solet, ex Pontificali Rom. peti debeat, cum juxta SS. Trident. Conc. doctrinam solus Episcopus sit ejusdem ordinarius Minister; tamen hac in re Parochos officii sui admonendos judicavimus: idcirco omnia, quæ ab eisdem de institutione, natura, dignitate, effectu, & suscipientibus hoc Sacramentum, tempore competenti proponenda, & explicanda sunt, ex Catechismo potissimum Romano, & aliis probatis Doctoribus excerpta, prout nuper delegatæ à Nobis ejusdem Sacramenti administrationis tempore desuper requisiti, editâ in typo brevi instructione, ad quorundam Parochorum majorem promptitudinem subnectere placuit.

CAPUT I.

De institutione Confirmationis, & quid sit?

§. I.

Christus instituit Confirmationem.

Sicut enim Salvator noster in die Pentecostes Apostolos suos gratiâ S. Spiritûs, methodo speciali, formâ visibili confortare voluit, ut fidem eò constantiores profiterentur; ita etiam voluit ordi-

AA. 2. c.

ordi-

ordinavitque, ut in Ecclesia, seu congregatione sua fideles post acceptum Baptismum, per impositionem manuum, velut stabili quadam cæremoniâ, confortationem per gratiam infallibiliter reciperent, referente hoc ipsum scripturâ.

1A. 8. 6.

§. 2.

Apostoli Confirmationis Sacramentum administrârunt.

CUM autem audissent Apostoli, qui erant Jerosolymis, quod recepisset Samaria verbum Dei; miserunt ad eos Petrum, & Joannem, qui cum venissent, oraverunt pro ipsis, ut acciperent, Spiritum S. nondum enim in quenquam illorum venerat, sed baptizati tantum erant in nomine Domini Jesu: tunc imponebant manus super illos, & accipiebant Spiritum Sanctum. Ad quæ verba S. Cyprianus Martyr in Epist. ad Jubajanum de Hæreticis baptiz. cum Samaritani verum Baptisma recepissent, rebaptizandi non erant, sed tantum id, quod deerat illis, à Petro & Joanne suppletum est; ut pro eis orantes manus imposuerint, quo Spiritus S. imploratus super illos descenderet.

§. 3.

Apostoli etiam in Confirmatione Chrisma adhibuerunt.

2. Cor. 1. **Q**UI autem confirmat nos vobiscum in Christo, & qui unxit nos Deus: qui & signavit nos, & dedit pignus Spiritus in cordibus nostris. Quæ verba S. Ambros. lib. de his, qui mysteriis initiantur cap. 7. & cum hoc Ecclesiæ Doctore Theologi de Sacramento Confirmationis intelligunt; quia in iis exprimentur quatuor dona, quæ in Confirmatione conferuntur. Primò Confortatio in fide. 2. Augmentum gratiæ. 3. Solacium spirituale è testimonio conscientiæ. 4. Signaculum servi Christi: quod signaculum singulis confirmatis indelebiliter imprimitur. Ex quibus omnibus eruitur responsio ad quæstionem sequentem.

§. 4.

Quid sit Confirmatio?

Est baptizatis collatum ab Episcopo Sacramentum, in quo per sanctum Chrisma, & verba Sacrosancta confertur gratia, & robur

robur Spiritûs additur, tùm ad firmiter credendum, tùm ad ea, quæ fides docet, adimplendum.

CAPUT II.

De iis, qui sunt confirmandi.

§. 1.

Confirmationis capax quidem est omnis baptizatus.

SI quidem Scriptura S. refert, quòd, cùm Apostoli suprâ allegatâ Act. 2. speciali visibili methodo in die Pentecostes hanc coelestem Confirmationis gratiam receperunt, Spiritus Sanctus totam domum, in qua erant credentes, repleverit; & sequuntur in textu verba hæc: **Et repleti sunt omnes Spiritu Sancto:** Per quam domum Ecclesia Christi, per repletionem Spiritûs S. gratia, quæ in hoc Sacramento confertur, intelligitur.

§. 2.

Infantibus tamen rarò conferri solet.

QUAMVIS enim antiquitùs infantes post Baptismum receptum statim Confirmationem receperint, attestante antiquissimo Tertulliano lib. de Bapt. cap. 7. & 8. Baronio ad Annum 311. His tamen nostris temporibus, pueris ante annos rationis [juxta Catechismum Rom. de confirm.] videlicet septimum ætatis annum, Sacramentum Confirmationis non solet administrari, tùm ut cum reverentia majore, ac devotione illud recipiant, tùm quia sine Sacrilegio reiterari nequit, ut receptæ Confirmationis certiolem habeant memoriam.

§. 3.

Quæ in confirmando requiratur animæ preparatio?

CUM Sacramentum Confirmationis Christus Jesus D. N. ad illum finem, ut baptizatus in gratia roboretur, instituerit, consequitur, confirmandum oportere in statu gratiæ Sacramentum illud accedere; idcirco, qui octo, aut decem ætatis annos, & conscientiam mortalis peccati habent, præmissâ Sacramentali confessione con-

E

scientiam

scientiam expurgare debent, ut gratiâ Sancti Spiritûs, ejusdemque multifariis donis eò magis repleantur: aut saltem in casu quo copia Confessarii deficeret, excitando dolorem de peccatis, cum proposito proximâ occasione confitendi, accedant.

§. 4.

De corporis præparatione in eo, qui confirmandus est.

Quamvis præceptum non extet, ut quis jejunus Sacramentum Confirmationis recipiat, consilium tamen est, si quis ante meridiem confirmetur, ut ex reverentia jejunus accedat. Frons sit lota, capillis super eam non defluentibus, ut absque ullo impedimento Chrismate signari possit: ante Episcopum complicatis devotè manibus confirmandus flectat.

CAPUT III.

De Patrinis in Confirmatione.

§. 1.

Qui pro Patrinis sint requirendi?

Circa administrationem Confirmationis observetur, ut masculo Patrinus, Foemellæ Matrina, non tamen ille, aut illa, qui ante in Baptismo eo munere sunt functi, adhibeantur: multò minùs parentes confirmandorum, aut Religiosi, aut A catholici ad ea officia assumantur.

§. 2.

Quæ à Patrinis sint observanda?

Hi cum fascia linea munda tres circiter digitos lata, adeoque longa, ut frons, præsertim verò locus signatus, tegi, ac muniri possit, compareant; inter frontem, & fasciam ponatur gossypium, aut linteolum mundum; locus Chrismate perunctus à Patrinis non tangatur, ligatura illa in tertium usque diem, aut ad minimum eò usque, donec Chrisma sit exsiccatum, perdurabit. Ad interrogationem Episcopi Patrinus, vel Matrina nomen confirmandi altâ voce edicet. Ad quaecunque munus confirmandis non obligantur, ne ejusmodi donariis ansam præbeant Sacrilegè hoc Sacramentum reiterandi. Unà cum confirmatis finem administrationis Episcopi expectabunt, ut benedictionem Episcopi
reci-

recipiant. Confirmatos, si necessarium fuerit, in dogmatibus fidei erudiant, curabuntque, ut devotè enutrientur. Inter Patrimum, vel Matrinam, confirmatum, huiusque parentes confurgit cognatio spiritualis Matrimonium dirimens.

§. 3.

De depositione fasciæ à fronte confirmati.

Quamvis benè fieret, si fasciæ à Pastore, Sacellano, aut alio quovis Presbytero deponeretur, si tamen Patrinus, vel Matrinx in Confirmatione adhibiti fasciam deponant, modus sequens observetur. Primò aqua munda pelvi, aut scutellæ mundæ infundatur, in eadem adhibito pauco sale fasciæ, denique frons confirmati abluatur, gossypium, seu linteolum adhibitum unà cum aqua igni affundatur, etiam fasciæ, nisi quis fortè deinceps pro quodam confirmando, seu ejus usu asservare vellet, in quo casu tamen nulli alii rei fasciæ illa inserviet. Absque causa relevante ablutio hæc non fiat statim, aut primo die, quo quis Confirmationem recepit, sed in tertium relinquatur diem. Propter fasciæ illius solutionem, aut Chrismatis de fronte abluionem cognatio spiritualis non contrahitur.

DE SACRAMENTO POENITENTIÆ.

Poenitentiam quidam definiunt, esse Sacramentum reconciliationis cum DEO post lapsum in actibus poenitentis, & absolutione Sacerdotis per modum iudicii consistens. Alii esse Sacramentum novæ legis constans confessione dolorosâ poenitentis, & absolutione legitimâ Sacerdotis ad peccati post Baptismum commissi remissionem significandam, & conferendam à Christo institutum.

Materia.

Hoc Sacramentum Poenitentiae (quæ est secunda post naufragium tabula) habet pro materia proxima quidem actus poenitentis, videlicet cordis contritionem, confessionem, & satisfactionem; pro remota verò peccata post Baptismum commissa.

E 2

For-